

Månedsbrev september, 29. september 2026

Kære alle

Efteråret er for alvor over os med regn og blæst, men også med smukke dage, hvor himlen er blå, solen står høj, og de gyldne farver på træer og buske erstatter alt det grønne.

Tusind tak til alle jer, der deltog i vores fælles arbejdsdag. Det var en stor fornøjelse at mærke jeres engagement for vores fælles skole, og vi nåede faktisk alt det, vi havde planlagt – selv om gyngestativet undervejs gjorde livet lidt svært for den gruppe, der kæmpede for at få det sat op.

Det fællesskab, der opstår på sådan en dag, er noget helt særligt. Ikke kun blandt jer forældre, men i høj grad også blandt børnene. De legede på kryds og tværs af klassetrin, og når jeg mødte dem i gården, kaldte de ivrigt på mig og viste mig stolte deres kastanjer eller fortalte om den dueunge, der havde søgt ly i busken. Den slags øjeblikke giver energi og lyst til flere fælles stunder.

Den samme følelse af fællesskab møder jeg, når jeg taler med elevrådet om, hvad der gør netop vores skole særlig, og en elev fra en af de mindre klasser svarer med stor selvfølgelighed, at det særlige ved at gå i skole er, at man hvert år rykker et klassetrin op, når man bliver større. Der er noget både naivt og virkelig sødt ved den måde at forstå verden på, men for mig rummer svaret også noget helt centralt – nemlig det sociale fællesskab på tværs af klassetrin og den rolle, de store elever på Svaneke Friskole spiller som forbilleder for de små. I sådan en enkelt, ligefrem sætning går det hele op i en højere enhed. Det giver bare rigtig god mening.

Det er den samme energi, jeg møder, når jeg er rundt i klasserne og deltager i undervisningen. Både elever og personale er nysgerrige og optaget af at lære, og jeg oplever timer med ro, koncentration og viljen til at gøre sig umage, også når det er svært. For mig giver det rigtig god mening at bruge tid dér, hvor skolens hovedopgave udfolder sig. Jeg lærer eleverne bedre at kende, oplever deres måde at gå til undervisningen på, det, de er stolte af, og det, de kæmper med. Indsigten fra klasserummet giver et langt bedre afsæt, når vi i personalegruppen drøfter pædagogiske tiltag og sætter retning for skolens udvikling.

Når vi i personalegruppen sætter retning for skolens pædagogiske arbejde, skal det kunne mærkes helt ude i klasserummet – ellers er det bare tomme ord. Det er her, det er så værdifuldt at have været tæt på undervisningen, for det er i mødet mellem klasserum og fællesskab, at skolen for alvor rykker. Det så vi tydeligt på arbejdsdagen, og det ser jeg hver dag, når jeg er ude i klasserne og mærker den samme vilje til at lykkes sammen.

Til jer, der holder efterårsferie i uge 42 – jeg håber, I får en rigtig dejlig ferie.

De bedste hilsner

Groa

